

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 4.Pf.20.586/2024/27.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

ügyvéd1 Ügyvédi Iroda – ügyvéd1 ügyvéd

ügyvéd1 címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 egyéni ügyvéd

ügyvéd2 címe

A per tárgya: szerződés teljesítése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 71.P.22.370/2020/142.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, a felperes perköltség fizetésre kötelezését 2.006.280 (kétmillió-hatezer-kétszáznyolcvan) forintra felemeli, az alperes eljárási illeték fizetési kötelezettségét 411.864 (négyasztizenegyezer-nyolcszázhatvannégy) forintra, az alperes állam által előlegezett költség fizetési kötelezettségét 207.174 (kétszázhétezer-százhetvennégy) forintra leszállítja, az állam terhén maradó illeték összegét 2.588.136 (kétmillió-ötszáznyolcvannyolcezer-százharminchat) forintra felemeli és megállapítja, hogy 414.349 (négyasztizennegyezer-háromszáznegyvenkilenc) forint állam által előlegezett költség az állam terhén marad.

Kötelezi a felperest, fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 150.000 (százötvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, fizessen meg 85.479 (nyolcvanötezer-négyszázhetvenkilenc) forint fellebbezési illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára e határozat meghozatalának napjától számított 60 napon belül.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 24.215.232 forintot. Megkeresni rendelte a hivatal neve a felperes részére tulajdonjog fenntartással történt eladás tényének törlésére. Az alperes viszontkeresetét a fentieket meghaladóan elutasította. Kötelezte a felperest fizessen meg az alperesnek 1.506.222 forint perköltséget, míg az alperes fizessen meg az esedékesség napjáig a Magyar Államnak az állami adó- és vámhatóság bevételei számlájára a felperes személyes költségmentessége és az alperes költségfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett 839.585 forint eljárási illetéket azzal, hogy az illetékfizetési kötelezettség az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Kötelezte az alperest, hogy a törvényszék gazdasági hivatalának felhívásában megjelölt módon fizessen meg a Magyar Államnak 347.881 forint állam által előlegezett költséget. Megállapította, hogy a felmerült 2.160.415 forint illeték a felperes személyes költségmentességére figyelemmel a Magyar Állam terhén marad.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, míg a viszontkeresetnek részben helyt adott. Kiemelte, hogy az alperes által a felperes felé visszafizetni vállalt összeg összesen 17.350.837 forint volt, és az adásvételi szerződés megkötése előtti állapot helyreállítása körében 24.215.232 forint felperesnek való megfizetésére kötelezte az alperest. A perköltségviselésről

az alábbiak szerint határozott: a pertárgy értéket a kereset vonatkozásában 55.000.000 forintban, a viszontkereset vonatkozásában 55.000.000 forintban állapította meg. Számítása szerint a felperes a keresete tekintetében való pervesztességére figyelemmel az alperesnek 1.850.000 forint + áfa=2.349.500 forint megfizetésére köteles, míg a viszontkereset vonatkozásában a részleges pernyertességre figyelemmel 1.123.543 forintot mint jogi képvisellel kapcsolatosan felmerült költséget kell megtérítenie. A 6.623 forint tanúdij és a 614.900 forint szakértői díj összesen 621.523 forint perköltségből az alperest kötelezte 347.881 forint megfizetésére az államnak, míg 273.642 forintot a felperes köteles megfizetni az alperesnek. Így a tanúdijjal együtt a felperes az alperesnek $1.225.957 + 6.623 + 273.642 = 1.505.222$ forint perköltség megfizetésére köteles a Pp. 80. § (1) bekezdés, 81. § (1) bekezdés, 82. § (1) bekezdés, 83. § (1) bekezdés szerint. A felperes személyes költségmentességére figyelemmel felmerült 1.500.000 forint kereseti illetéket, a viszontkereseti 44%-56% pernyertesség/pervesztesség arány alapján a viszontkereseti illetékből 660.415 forint az állam terhén marad, míg az alperes 839.585 forintot köteles megfizetni az államnak a Pp. 95. § (2) bekezdés, 102. § (1) (6) bekezdés alapján.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő joghatályos fellebbezést.

[3] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését támadta. Az általa az alperesnek fizetendő perköltség összegét 2.006.280 forintban, az illeték összegét 411.864 forintban, az előlegezett költség összegét 207.174 forintban kérte megállapítani. Vitatta az elsőfokú bíróság perköltség számítását, mert a kereset valamennyi vonatkozásban aaptalannak bizonyult, míg a látszólagos keresethalmazatban előterjesztett viszontkereseti kérelemnek az elsőfokú bíróság helyt adott. Az elszámolás tekintetében volt vita a felek között, amelynek alapja az volt, hogy 17.350.837 forint összeg megfizetését vállalta az alperes. Ez és a marasztalási összeg közötti különbség 6.864.395 forint, amelynek ügyvédi munkadíja a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján 343.220 forint, melyre tekintettel 500.058 forinttal alacsonyabb összeget ítélt meg az elsőfokú bíróság. Az illeték tekintetében is figyelembe kellett volna venni a 17.350.837 forint megfizetésének vállalását, amelynek következtében 411.864 forint illeték fizetési kötelezettség terhelhette volna. Az állam által előlegezett költségként a 621.523 forint szakértői költség megosztásánál 2/3–1/3 arányt tartott volna indokoltnak, figyelemmel arra is, hogy a felperes mulasztása következtében került sor a szakértői számításra és a felperes kérdései miatt került sor újabb szakértői igénybevételre és így a költségnövekedésre. Ez megítélése szerint a terhére 140.707 forint megfizetési kötelezettséget jelent a 347.881 forintból. A másodfokú eljárásra 150.000 forint + áfa költségigényt terjesztett elő.

[4] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[5] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, míg az alperes viszontkeresetének részben helyt adott, amelynek alapja a felek közötti elszámolás volt. Az elsőfokú bíróság is megállapította és arra az alperes is helytállóan hivatkozott, hogy az alperes 17.350.837 forint visszafizetését vállalta a felperes felé. Ehhez képest az elsőfokú bíróság 24.215.232 forint megfizetésére kötelezte az alperest a felperes javára. Az elsőfokú bíróság mind a kereset, mind a viszontkereset tekintetében a pertárgyértéket 55.000.000 forintban határozta meg. A viszontkereset vonatkozásában részleges pernyertesség pervesztesség áll fenn, amelynek során nem hagyható figyelmen kívül az alperes fizetési kötelezettségvállalásának összege. Az alperes ezért helytállóan hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy a 17.350.837 forint és a 24.215.232 forint marasztalási összeg különbözete 6.864.395 forint után a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés alapján számított ügyvédi munkadíj 343.220 forint illetné meg a felperest. A kereset alapján az ügyvédi munkadíj összege – nem vitatottan – 2.349.500 forint. Az alperes ebből kérte levonásba helyezni a 343.220 forint ügyvédi díjat, amely így 2.006.280 forintot eredményez. A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság elszámolás tárgyává tette az általa megállapított perköltségben a 6.623 forint tanúdíjat és a 273.642 forint szakértői díjat – elsőfokú ítélet indokolása [227] –, amellyel a fellebbező nem számolt. A fellebbezési kérelemhez kötöttség okán a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem szerinti 2.006.280 forintra emelte fel a felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összegét.

[7] Az elsőfokú eljárásban a felperes teljes személyes költségmentességben, az alperes költségfeljegyzési jogban részesült. A meg nem fizetett kereseti illeték összege 1.500.000 forint, amely nem vitatottan az állam terhén marad. A viszontkereseti illeték összegének viselése tekintetében a fellebbezés alappal mutatott rá, hogy az elismert és a marasztalási összeg különbözete, 6.864.395 forint után számított illetékösszeg megfizetésének kötelezettsége terhelheti az alperest, amely 411.864 forint. Ebből következően a felperes személyes költségmentessége folytán az állam terhén maradó illeték összege 1.500.000 forint+(1.500.000–411.864) 1.088.135 forint=2.588.136 forint.

[8] Az állam által előlegezett költség (szakértői díj) 621.523 forint elszámolása tekintetében a fellebbezésben foglalt indokokra tekintettel az 1/3 – 2/3 megosztást a Fővárosi Ítéltábla elfogadta. Ennek értelmében az alperes által megtérítendő költség 207.174 forint. A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy az így fennmaradó 414.349 forint költség viseléséről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, ezért azt a Pp. 383. § (6) bekezdés alapján pótolta és a felperes személyes költségmentességére tekintettel határozott ennek állam terhén maradásáról a Pp. 102. § (6) bekezdés szerint.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettekre tekintettel a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta.

[10] Az alperes fellebbezése eredményes volt, az alperes a másodfokú költségét felszámította. Ezért a Pp. 82. § és 83. § (1) bekezdés alapján határozott a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú perköltség viseléséről, melyben az alperes ügyvédi díját a 32/2003. (VIII.22.) IM

rendelet 2. §-a alapján a felszámítottal egyező mértékben állapította meg és annak megfizetésére a felperest kötelezte.

[11] Az alperes költségfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett fellebbezési illetékről a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján határozott arra is tekintettel, hogy a felperes személyes költségmentessége a fellebbezési eljárásban megvonásra került.

[12] A fellebbezési illeték megfizetéséről való rendelkezés során figyelemmel volt az illetékekről szóló 1990.évi XCIII. tv. 78. § (4) bekezdésére és a 26/2022. (XII.6.) IM rendelettel módosított 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltakra.

[13] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illetéknek a rendelkező részben megjelölt illetékbevételei számlára történő megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Figyelmezteti a felperest, ha az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

Budapest, 2025. december 11.

Dr. Molnár Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

Dr. Szentpáli Judit s.k.
bíró